

Er Skat værdig til at udfylde deres samfundsmæssige funktion?

Lars Trier Mogensen har ret, når han siger, at det mest uhyggelige er politikernes larmede tavshed i forbindelse med Skats dysfunktionalitet!

I den lange række af dårlige sager i Skat kom endnu en af slagsen i går, hvor det stod klart, at 42 virksomheder er blevet opkrævet 4,5 milliarder kroner på et ulovligt grundlag.

Fagdirektør i Skattestyrelsen Kenneth Joensen har i denne forbindelse udtalt: "Vi er rigtige ærgerlige over denne sag. Vi har haft en forkert praksis i en længere årrække, og det retter vi op på nu. Vi har selv opdaget fejlen....." Det fremgår endvidere, at Skatteministeriet allerede i juni 2019 vurderede at opkrævningerne var ulovlige og tilbageholdte denne viden for rigsrevisorerne i 1 år!

Det totale tab af tillid til Skat er vel fælles hos os alle – men Skats hårdhændede behandling af skatteydere, som begår utilsigtede fejl, udstiller dobbeltmoralen i systemet!

Ordsproget "man skal ikke kaste sten, når man selv bor i et glashus" er vel meget passende her. Jeg er HELT klar over, at Skat agerer på grundlag af lovgivning, som er udformet af politikere! Jeg er også godt klar over, at en fejl ikke bliver bedre af, at flere begår fejl!

Jeg tænker, at følgende refleksioner må opstå hos ansvarlige politikere:

- 1) Hvem må begå fejl?
- 2) Er fejlen begået af en "professionel/fagmand?"
- 3) Er fejlen begået i ond tro?
- 4) Hvordan skal man stå til ansvar for sine fejl (borgere/det offentlige)?
- 5) Er det menneskeligt at begå fejl?

I går udtalte rigsrevisorerne skarp kritik af Skat pga. af en række væsentlige regelbrud og mangel i statens forvaltning, som vil resultere i endnu en kæmpe

regning for fællesskabet! Dette skyldes særlig, at Skat åbenbart ikke har overholdt reglerne for at rykke og oversende ubetalte skatter og afgifter til inddrivelse! Endvidere kritiseres Skat for dårlig og mangelfuld forvaltning på en lang række områder – lønforvaltning, forvaltning af tilskud, mangler i IT-sikkerheden, Eu's udbudsregler og alt for lange sagsbehandlingstider!

Min desværre nu afdøde mands sag vedr. ulovlige aktionærlån (P16E) er gået sin gang gennem hele Skats maskineri siden 2014! Sagen opstod på baggrund af "en forkert praksis" - men vi tilbageholdt IKKE denne viden for nogen – vi gjorde opmærksom på fejlen, da den blev opdaget – og betalte straks vores skat!

Vi oplevede et meget energisk handlekraftigt skattevæsen, som gik på med krum hals. Sagsakterne blev flere og flere – set i bakspejlet var udfaldet klart fra begyndelsen! Ingen hos Skat interesserede sig for ond/god tro – om der var særlige omstændigheder eller om man havde gjort, havde man gjort alt hvad man kunne for at rette op på sin fejl!

Min mand blev "dømt" til at betale dobbeltbeskatning, blev sendt videre til Skats straffesagsenhed med trussel om hæfte og triple beskatning. HUSK at dobbelt- og triple beskatning skal betales af beskattede midler!

Selv om der i denne lovgivning er indbygget en økonomisk konsekvens af fuldstændig urimelige dimensioner, som har kæmpe konsekvenser for dem det går ud over (skatteydere som begår utilsigtede fejl), er det indiskutabelt, at hvis denne handlekraft og energi vi har mødt, f.eks. var blevet brugt på inddrivelse af gæld, havde det været til stor glæde for fællesskabet.

Jeg ved, at der i Skat har kørt mange sager vedr. P 16E. Ifølge en aktindsigt ved jeg også, at Skat kun har ført sager, hvor skatteyder har indleveret revisorpåtegnet regnskab, hvor skatteyderen dermed har vedkendt sig sin fejl! Det svarer til, at man er gået ud af en butik og glemt at betale for en vare – man går tilbage igen, og undskylder – og betaler for varen!! Sådan foregår det ikke hos Skat – her hjælper det ikke noget at undskylde og vedstå sig sin fejl! Disse sager har Skat haft appetit på – det er åbenbart mere meningsfyldt arbejde – end at leve op til det forvaltningsmæssige ansvar og arbejde! Der har øjensynligt ikke været ressourcer til begge dele!

Dette understreger og udstiller den vanvittige og dysfunktionelle kultur som gennemsyrrer Skat – og som ansvarlige politikere har skabt gennem mange år!

Jeg har virkelig mange gange forsøgt, at få lydhørhed for de helt grundlæggende problemer med denne lovgivning (p 16E) og særlig de helt urimelige indbyggede økonomiske konsekvenser! Jeg har bl.a. henvendt mig adskillige gange til Skatteudvalget – så godt som ingen har forholdt sig!

Jeg ved at de seneste skatteministre offentligt har erkendt problemet, jeg ved at der arbejdes på en løsning i Skattedepartementet (det arbejde har stået på virkelig længe), jeg ved at FSR er kommet med input hertil! Jeg ved at både FSR og danske advokater kom med kraftige advarsler mod denne lovgivning, jeg ved, at der har været mange personlige konsekvenser for skatteydere, som er blevet dobbeltbeskattet i form af tab af bolig og forretning med efterfølgende skilsmisse. Flere som jeg har talt med, udtrykker særligt den voldsomme følelse af uretfærdighed (de har jo ikke unddraget sig at betale deres skat) og følelsen af magtesløshed! Skat administrerer fortsat ivrigt på baggrund af denne lovgivning, på trods af, at problemerne er erkendt!

Jeg har endnu ikke mødt nogen, som forstår essensen i denne lovgivning, som kan se nogen form for logik eller ræson!

Helt grundlæggende drejer det her sig om retssikkerhed og moral, og det drejer sig om forholdet mellem staten og borgeren. Det drejer sig om, hvorvidt man som borger har tillid til, at man bliver mødt med ordentlig og fornuft! Det drejer sig om, at borgeren skal opleve en proportionalitet mellem ugering og konsekvens.

Jeg har erkendt, at vores sag er uinteressant – men det kan og bør ikke være uinteressant, at helt grundlæggende principper, som er hjørnesteenene i et demokrati, bliver tilsidesat!

I takt med at Skat udstilles igen og igen (fejl, uduelighed, ulovligheder og fortielser) er det vel ikke for meget at påstå, at dobbeltmoralen er grotesk!

